

زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد. زیرا خدا پسر خود را در جهان فرستاد تا بر جهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد.

یوحنا ۳: ۱۶-۱۷

در تصور برخی از مسیحیان، تفاوت بسیاری میان شخصیت خدای پدر و خدای پسر وجود دارد. اگر این افراد بخواهند این دو شخصیت را توضیح دهند به احتمال زیاد پدر را یک شخصیت عصبانی و انتقام جو توصیف می‌کنند که دائماً در پی تنبیه انسان‌ها است و در نقطه مقابل، پسر را یک چهره کاملاً مهربان و پر محبت وصف می‌کنند که همیشه در پی بخشش گناهان و شفاعت برای گناهکاران در مقابل خدای پدر است. وقتی به صورت کلی به کتاب مقدس نگاه کنیم درمی‌یابیم که این توصیف نمی‌تواند درست باشد.

خدای پدر همان کسی است که از روی محبتش، یگانه فرزند خود عیسای مسیح را به جهان فرستاد. عیسی آمد تا با قربانی شدنش راهی را برای محافظت از دشمنان خداوند یعنی انسان‌های گناه‌کار فراهم کند و آنها را به وسیله ایمانشان نجات بخشد. وقتی به صورت کلی به داستان کتاب مقدس نگاه کنیم، شاهد نقشه و هدف خداوند برای نجات انسان‌ها خواهیم بود. او با اقتدار، نقشه خود را پیش می‌برد و آن را به انجام می‌رساند.

خداوند به خاطر عشق و محبتش به خلقت، بارها افرادی را برای حفاظت از آن فرستاد. او روح خود را بر موسی قرار داد تا او را بفرستد و قوم اسرائیل را از اسارت مصر نجات دهد. اشعیا را به عنوان نبی خود برگزید و او را از روح القدس پر ساخت تا به قوم اسرائیل هشدار دهد و آنها را نسبت به گناهانشان آگاه ساخته، به توبه دعوت کند. همه انبیا در عهد قدیم از سوی خداوند فرستاده شدند و با روح او هدایت شدند تا محبت خداوند را اعلام کنند و با دعوت به توبه، انسان‌های گناهکار را به سمت نجات و برقراری رابطه‌ای دوباره با خداوند هدایت کنند.

خدای پدر پس از انجام نقشه نجات به واسطه مسیح، روح خود را بر ایمان‌داران ریخته است. او ایمان‌داران را به عنوان سفیران خود به جهان فرستاده است تا همچنان پیام محبت و عشق خود را به دیگران اعلام کند. با این حساب، همه ما فرستادگان خداوند هستیم و باید به یاد داشته باشیم که به این جهان تعلق نداریم بلکه آمده‌ایم تا مأموریت خود را به انجام رسانیم. بشارت

انجیل و آشنا کردن دیگران با عیسیای مسیح مهم‌ترین وظیفه هر یک از ما به عنوان فرستادگان ویژه خداوند است. از خود بپرسیم آیا به عنوان فرستاده خداوند به وظیفه خود عمل می‌کنیم؟

خداوندا، امروز در مقابل تخت پرفیض تو زانو می‌زنم و نام مبارکت را می‌ستایم. نامی که در آن قوت و نجات وجود دارد. نامی که در آن به عوض قضاوت و هلاکت، حیات وجود دارد. پدر آسمانی، شکر که من را به سمت جاده نجات خودت هدایت کردی. خداوندا، به من قوت عطا کن تا آنچه را که به عنوان فرستاده بر دوشم نهاده‌ی، به انجام برسانم و در عمل کردن به آن کوتاهی نورزم. آمین!

اقتباسی از لیونر مینستری (Ligonier ministry)